

Ο συγγραφέας Θάνος Κονδύλης εξομολογείται στην Τίνα Πανώριου

By Τίνα Πανώριου on January 18, 2018 / [0 Comments](#)

της Τίνας Πανώριου.

Ο Θάνος Κονδύλης γεννήθηκε στην Αθήνα, σπούδασε αρχαιολογία και ιστορία στην Ελλάδα και την Ιταλία και το 2006 αναγορεύτηκε διδάκτωρ Ιστορίας από τη Φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών. Συνέγραψε επιστημονικές μελέτες, έλαβε μέρος σε επιστημονικά συνέδρια, ενώ τιμήθηκε δυο φορές (1996, 2002) από τη Βουλή των Ελλήνων για το ιστορικό του έργο σχετικά με τον Ελευθέριο Βενιζέλο. Στο παρελθόν διετέλεσε συνεργάτης του Εθνικού Ιδρύματος Ερευνών και του Υπουργείου Πολιτισμού. Τον τελευταίο καιρό μοιράζει το χρόνο του ανάμεσα στο Λονδίνο και στην Αθήνα, ενώ πλέον ασχολείται κυρίως με τη δημιουργική γραφή και τη συγγραφή ιστορικών έργων..

«Μερικές φορές ενώ ξεκουράζομαι από την πολύωρη πάλη με τις λέξεις και τα γράμματα, αναλογίζομαι τα παλαιότερα χρόνια της μέχρι σήμερα ζωής μου. Από τότε που οι θύμισες άρχισαν να εγκαθίσταται στο μυαλό μου πότε – πότε διεκδικούν λίγο από τον χρόνο μου και, όπως τώρα, απαιτούν να ασχοληθώ μαζί τους.

»Θυμάμαι που γεννήθηκα σε μια φτωχική γωνιά της Αθήνας, κάπου στη Δάφνη, όταν ακόμα υπήρχαν μονοκατοικίες με μεγάλες αυτές και κήπους γεμάτους δέντρα και μυρωδάτα λουλούδια. Οι γονείς μου και οι δυο εσωτερικοί μετανάστες από την Αρκαδία μετά τον πόλεμο, δεν έμελλαν να συναντηθούν στον τόπο τους αλλά πολύ πιο μακριά και να φτιάξουν μια μεγάλη οικογένεια με πέντε παιδιά, το τρίτο εκ των οποίων είμαι εγώ. Ο καθημερινός αγώνας ήταν η ζωή τους μέχρι που όλους μας σπούδασαν. Εμένα λίγο παραπάνω, όπως

αποδείχτηκε αφού κατάφερα να πάρω αρκετές υποτροφίες και βραβεία για την ολοκλήρωση των σπουδών μου, τρία διπλώματα ξένων γλωσσών και τέσσερα πανεπιστημιακά πτυχία εκ των οποίων το ένα ήταν το διδακτορικό μου δίπλωμα σχετικά με το μεσαιωνικό Ναύπλιο από τη Φιλοσοφική Σχολή Αθήνας.

»Αλλά τελικά όλα αυτά ήταν η αρχή του δρόμου που μετά από πολλές εργασίες βιοποριστικού χαρακτήρα με οδήγησε στο τέλος, εννοώ στον μόνο σκοπό που θα είχε η μετέπειτα ζωή μου, στη δημιουργική γραφή με την οποία ασχολούμαι τα τελευταία δεκαπέντε και πλέον έτη. Μέχρι σήμερα έχω συγγράψει σχεδόν σαράντα βιβλία μεταξύ των οποίων μυθιστορήματα, διηγήματα, ιστορικά έργα και δοκίμια, παιδικά και εφηβικά βιβλία.

»Αν ρωτήσει κάποιος ποιο απ' όλα αυτά είναι το αγαπημένο μου, θα με φέρει σε πραγματικά δύσκολη θέση. Πώς να ξεχωρίσεις ένα από όλα; Δύσκολο. Το μόνο που θα μπορούσα να κάνω είναι να μιλήσω για μερικά που είχαν κάποιο ιδιαίτερο άρωμα και ενδεχομένως με σημάδεψαν ως συγγραφέα. Μιλώ βέβαια για το πρώτο σημαντικό μου μυθιστόρημα με τίτλο Ο ΠΕΜΠΤΟΣ ΙΠΠΟΤΗΣ (εκδ. ΨΥΧΟΓΙΟΣ), ένα ακόμα με τίτλο Η ΑΡΧΟΝΤΙΣΣΑ ΤΗΣ ΣΜΥΡΝΗΣ (εκδ. ΨΥΧΟΓΙΟΣ) το οποίο με κατέστησε πλέον αναγνωρισμένο στο αναγνωστικό κοινό, αλλά και το τελευταίο μου βιβλίο για την Κύπρο μας με τίτλο ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ ΜΕ ΤΑ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΑ (εκδ. ΨΥΧΟΓΙΟΣ). Επίσης σημαντικά θεωρώ και τα παιδικά βιβλία μου με πιο σημαντικό το ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΣΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑ ΑΘΗΝΑ. Μια άλλη κατηγορία βιβλίων που ασχολούμαι είναι τα αστυνομικά μου έργα. Από αυτά θα ξεχωρίσω την τελευταία αστυνομική μου νουβέλα με τίτλο ΠΟΙΟΣ ΣΚΟΤΩΣΕ ΤΟΝ ΡΗΓΑ (εκδ. ΙΑΜΒΟΣ). Τέλος δεν θα μπορούσα να μην αναφέρω κι ένα ιστορικό μου έργο τιμημένο δυο φορές από την Βουλή των Ελλήνων με τίτλο Ο ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΚΑΙ Η ΕΛΛΑΔΑ (1920-1932) (εκδ. ΙΑΜΒΟΣ)

»Πολλές φορές μου έχουν θέσει το ερώτημα για το πως ο συγγραφέα βλέπει τη δημιουργική γραφή. Για μένα είναι κάτι περισσότερο από ένα απλό επάγγελμα, όπως πιστεύουν οι περισσότεροι συνάδελφοι μου. Είναι τρόπος ζωής, βίωμα καθημερινό που με συντροφεύει και καθοδηγεί τα βήματά μου. Ίσως ακούγεται παράξενο, αλλά μόνον αν κάποιος βιώσει αυτό το συναίσθημα, μπορεί και να το καταλάβει. Είναι αγάπη κι έρωτας μαζί, είναι φιλία και πάθος, είναι ταλέντο, είναι μόχθος, είναι αυτό το κάτι διαφορετικό που νιώθει ο κάθε καλλιτέχνης να τον γεμίζει και να τον ολοκληρώνει ως άνθρωπο...»